

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze
Akademický rok 2012/13
Posudek vedoucí bakalářské práce Vladyslavy Chlanty:
Hledání národního stylu v rozmezí let 1880-1925
Vypracovala: PhDr. Blanka Altová Ph.D.
FHS UK Praha, historický modul

Autorka se zaměřila na hledání národního stylu v české a československé architektuře v letech 1880 až 1925 – zejména tedy v Praze. Svou práci členila do dvou kapitol na 92 stranách textu, doplnila obrazovou dokumentací v textu. Vycházela z 29 knižních titulů a 27 článků zaměřených na dějiny architektury daného období, dílo jednotlivých architektů, ale také na postižení dobové umělecké, politického a kulturní situace. Texty rozdělila na dobové a pozdější, aby v těch dobových postihla dobové významy nejen jednotlivých pojmů, ale tehdejší naléhavost a smysl hledání národního stylu a zpětně pak ze současných uměnovědných textů tuto situaci nahlížela v širším uměleckém kontextu. Z rozboru architektury samotné a z narací, které ji předcházely – provázely či vzápětí zpětně vysvětlovaly, modelovala svůj pohled na jednotlivé stavby, jejich význam a architektonický styl. Zabývala se také dobovou srozumitelností řeči architektury – stylu. Jakým stavbám a stylům, proč a v jakých souvislostech byl národní význam přikládán. Výběr staveb a stavebních stylů tedy neprováděla sama, ale přejala především z textu V. Hnídkové, *Národní styl. Kultura a politika*, který doprovázel nedávnou (2013) výstavu Národní galerie v Praze. Tímto výběrem je dán i prostorový rozsah, v němž hledání národního stylu sledovala.

Díky své zkušenosti ze studia FHS však V. Chlanta byla schopna konstruovat vlastní vazby mezi uměním, politikou a historiografií, ve kterých aplikovala znalost pojmů a širších kulturních kontextů. Práci vymezila lety 1880 až 1925 proto, aby postihla rozdíly v potřebě hledání národního stylu, v jeho formálních i obsahových proměnách v době před vyhlášením samostatné Československé republiky a poté. V té souvislosti se také zabývala proměnami významu a širší pojmu národ – opět v dobových naracích a ve zpětném historickém pohledu. Je si zároveň vědoma současného významu tématu národní kultury a národního stylu – to je také motivace jejího výběru námětu bakalářské práce. Skutečnost, že V. Chlanta není původem Češka a nežije v Česku od narození jí umožňuje sledovat toto téma jinou optikou a podle mého soudu vysvětluje i urputnost s jakou se vydala po smyslu hledání národního stylu. Šíře i hloubka záběru překvapuje i proto, že budoucím směřováním autorky této práce není oblast historických nebo uměnovědných oborů, ale obor uměleckého designu.

Jako prameny využívala V. Chlanta stavby samotné, případně i jejich plánovou dokumentaci či starší obrazovou dokumentaci (původní stav budov), ale také dobové texty (knižní i časopisecké), především texty architektů, jejichž tvorbou se zabývala, a texty jejich současníků - uměleckých kritiků a teoretiků. K bádání o tomto tématu přispěla i poznatkem, jakou roli v prosazování národního stylu mělo politické angažmá některých historiků umění. Zdá se, že analýza textů ji vyhovovala více než analýza jednotlivých objektů a jejich urbanistických kontextů. Souvisí to zřejmě i s rozdílnou zkušeností se čtením a interpretací písemných a obrazových pramenů, kterou mohla během studia na FHS získat.

V. Chlanta si podklady pro tuto práci shromažďovala samostatně, soustředěně a velice iniciativně a pečlivě své téma při vlastním psaní prohlubovala i rozvíjela. Pracovala s velkým nasazením. Bylo pak obtížné v takovém tempu vytrvat až do posledních chvil a získat patřičný odstup k napsání závěru, ve kterém by spojila a využila všechny tématické linie své jinak výborné práce.

Práci navrhuji k obhajobě s hodnocením výborně, pokud se při obhajobě podaří s odstupem utřídit a výstižně zhodnotit výsledky práce a nastínit význam studia architektury v urbanistickém kontextu pro dané téma.

Blanka Altová
V Trstěnici dne 10. srpna 2013